

Midura, Franciszek

Najciekawsze wydarzenia muzealne roku 1983

Muzealnictwo 28 29, 17-18

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Najciekawsze wydarzenia muzealne roku 1983

Pod tym tytułem Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków ogłosił w roku 1982 konkurs na najbardziej interesujące wydarzenie muzealne w kraju. Mówiąc o wydarzeniu organizatorzy konkursu sugerowali muzeom, że chodzi nie tylko o wystawę, najbardziej znaną i charakterystyczną dla muzealnictwa formę działalności, popularyzującą zbiory, ale że nagrodę uzyskać może każda forma i metoda pracy oceniona jako interesująca i pomysłowa, a znajdująca uznanie wśród kompetentnego grona muzeologów oraz wśród zwiedzających. Aby ten laur osiągnąć musiało to być wydarzenie wnoszące istotny wkład w rozwój naszego muzealnictwa.

Myśl o zorganizowaniu podobnego konkursu nurtowała środowisko muzealne od dawna, gdyż nie istniała dotąd taka forma konfrontacji, która uwzględniałaby wszystkie dziedziny pracy muzealnej i w sposób wszechstronny oraz sprawiedliwy premiowałaby twórcze działania pracowników tej dziedziny. Wprawdzie istniejące dotychczas konkursy, zorganizowane z inicjatywy Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków, przy współdziałaniu Ministerstwa Oświaty i Wychowania rokrocznie przynosiły wiele bogatego materiału, ale miały one charakter dość ograniczony. Dotyczyły zwykle jednej, wąskiej dziedziny z wyraźną preferencją dla pracy z młodzieżą. Konkursy „Mój region”, „Najciekawszy eksponat”, „Moja przygoda w muzeum” skierowane były wyłącznie do środowiska dzieci i młodzieży. Nie mogły więc uwzględniać wielu dziedzin, które stanowią istotę pracy muzeologów.

Konkurs „Najciekawsze wydarzenie muzealne roku” jest adresowany do muzeum jako instytucji i jego efekty nie są uzależnione od jednej czy drugiej grupy społecznej współpracującej z daną placówką, ale są rezultatem aktywności dyrekcji i pracowników muzeum. Tak określone wymagania i zasady wnikają o

wiele bardziej w istotę pracy muzealnej. Jednocześnie dzięki ocenie wszystkich form działalności muzealnej bardziej ją obiektywizują i dają w miarę wymierny, porównywalny wskaźnik aktywności muzeom.

Inicjatorem konkursu zależało nie tylko na rzetelnej ocenie działalności muzeów, ale przede wszystkim na zachęceniu i zmobilizowaniu do bardziej wytężonej i twórczej pracy, do poszukiwań nowych i atrakcyjnych form pracy. Celem konkursu było także poddanie wszechstronnej ocenie dorobku muzealnego nie tylko dużych i ogólnie znanych muzeów, ale także niewielkich placówek regionalnych, które mimo trudnych warunków, skromnych zbiorów i nielicznego zespołu pracowników prowadzą systematyczną pracę wewnątrzmuzealną i równie ważną i cenną w środowisku. Sądziłyśmy, że dla uzyskania postępu w muzealnictwie oraz dla unowocześnienia pracy muzealnej niezbędne było stworzenie właściwego forum dla twórczej wymiany doświadczeń, prezentacji i najbardziej wartościowych osiągnięć muzeów we wszystkich dziedzinach działalności: naukowej, wystawienniczej, wydawniczej, popularyzatorskiej, konserwatorskiej i dokumentacyjno-kolekcyjnej.

Podstawowym zadaniem konkursu było podniesienie świadomości zawodowej pracowników muzealnych, uzyskanie przez nich lepszej motywacji do pracy, a także większej satysfakcji z osiągniętych wyników. Bardziej szczegółowym celem konkursu było:

- dokonanie wyboru najwybitniejszych osiągnięć roku ze wszystkich dziedzin muzealnictwa,
- podniesienie rangi społecznej dokonań w zakresie prac muzealnych oraz zawodu muzeologa,
- pobudzenie inicjatywy i inwencji twórczej oraz organizatorskiej wśród pracowników,

— upowszechnienie w kraju najlepszych form i metod działalności muzealnej.

Kryteria ocen były następujące:

- 1) Uniwersalność, przydatność danej formy w muzealnictwie
- 2) Oryginalność rozwiązań
- 3) Atrakcyjność i popularność „wydarzenia”
- 4) Wartości poznawcze
- 5) Oprawa plastyczna, jej walory artystyczne, nastrojowość
- 6) Komunikatywność przedsięwzięcia
- 7) Wyniki ekonomiczne (wkład finansowy a ostateczny efekt „wydarzenia”)
- 8) Wartości naukowo-dydaktyczne
- 9) Formy popularyzacji: wydawnictwa, ich forma i treść.

Od Redakcji

W 1983 r. na centralne eliminacje wpłynęło 39 wniosków obejmujących różne dziedziny działalności muzealnej. Wśród nich znalazło się 25 wystaw, 8 imprez oświatowych i dydaktyczno-wychowawczych, 5 wydawnictw i jedno usprawnienie techniczne. Nagrody I stopnia otrzymali: Zespół Pracowni Dydaktyczno-Metodycznej Wiedzy o Sztuce w Muzeum Sztuki w Łodzi za upowszechnianie wiedzy o sztuce wśród młodzieży szkół łódzkich i województwa łódzkiego; zespół realizatorów stałej ekspozycji historii weterynarii w pierwszym polskim Muzeum Weterynarii przy Muzeum Rolnictwa im. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu za zgromadzenie wartościowych eksponatów i zapewnienie wystawie dużych walorów poznawczych; Pracownicy Muzeum Historycznego mia-

sta stołecznego Warszawy za popularyzację problematyki rzemiosła artystycznego oraz sztuki konserwatorskiej, a także za zorganizowanie wystawy „Niczego mi, proszę pana, tak nie żal, jak porcelany”; organizatorzy stałej ekspozycji w Muzeum Okręgowym w Chełmie pt. „Polska sztuka współczesna 1945—1980” i wreszcie artysta plastyk Kazimierz Nowak za opracowanie oraz realizację projektu plastycznego wystawy „Sto lat polskiego ruchu robotniczego” w Muzeum Historii Ruchu Rewolucyjnego w Warszawie. Przyznano także pięć nagród II stopnia i trzy III stopnia. Wspomniany konkurs wyłonił najciekawsze wydarzenia muzealne z danych regionów i miast, a prasa spopularyzowała je na terenie całej Polski.